

31978L0473

7.6.1978

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 151/25

DYREKTYWA RADY**z dnia 30 maja 1978 r.****w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do koasekuracji we Wspólnocie**

(78/473/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 57 ust. 2 i art. 66,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

należy ułatwić skuteczne prowadzenie działalności koasekuracyjnej we Wspólnocie poprzez minimum koordynacji mającej na celu zapobieganie zakłócaniu konkurencji i nierównemu traktowaniu, nie wpływając na swobodę, jaka istnieje w niektórych Państwach Członkowskich;

taka koordynacja dotyczy tylko tych czynności koasekuracyjnych, które są pod względem ekonomicznym najważniejsze, tzn. tych, które z racji swojej specyfiki lub rozmiarów stanowią koasekurację międzynarodową;

niniejsza dyrektywa stanowi zatem pierwszy krok ku koordynacji wszystkich czynności, które mogą być przeprowadzane w ramach swobody świadczenia usług; koordynacja ta jest w istocie przedmiotem propozycji drugiej dyrektywy Rady w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych dotyczących ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie i ustalenia przepisów ułatwiających skuteczne korzystanie ze swobody świadczenia usług, którą Komisja przekazała Radzie dnia 30 grudnia 1975 r. ⁽³⁾;

wiodący ubezpieczyciel ma większą od pozostałych współubezpieczycieli możliwość oszacowania szkód i ustalenia minimalnej wielkości rezerw na niewypłacone odszkodowania;

trwają prace nad przepisami dotyczącymi likwidacji zakładów ubezpieczeń; należy na tym etapie stworzyć rozwiązania, które zapewnią, że w przypadku likwidacji osoby uprawnione na mocy

umów koasekuracyjnych we Wspólnocie będą traktowane na równi z osobami uprawnionymi z tytułu innych ubezpieczeń bez względu na ich obywatelstwo;

należy zapewnić szczególną współpracę we Wspólnocie w dziedzinie koasekuracji, zarówno między właściwymi organami nadzorczymi Państw Członkowskich, jak i między tymi organami i Komisją; wszelkie praktyki, które mogłyby wskazywać na działania sprzeczne z celem niniejszej dyrektywy, mają być badane w trakcie realizacji tej współpracy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

TYTUŁ I

Przepisy ogólne**Artykuł 1**

1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do czynności koasekuracyjnych we Wspólnocie określonych w art. 2, dotyczących ryzyka oznaczonego pkt 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13 i 16 w pkt A Załącznika do pierwszej dyrektywy Rady z dnia 24 lipca 1973 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie ⁽⁴⁾, dalej zwanej „pierwszą dyrektywą koordynującą”.

Nie ma ona jednakże zastosowania do operacji koasekuracyjnych we Wspólnocie, obejmujących ryzyko oznaczone numerem 13 w punkcie A, które dotyczy szkód spowodowanych przez źródła energii jądrowej lub produkty lecznicze. Wyłączenie ubezpieczenia szkód spowodowanych przez produkty lecznicze zostanie zbadane przez Radę w ciągu pięciu lat od notyfikacji niniejszej dyrektywy.

2. Niniejsza dyrektywa stosuje się do ryzyka określonego w ust. 1 akapit pierwszy, które z racji swojej specyfiki lub rozmiarów wymaga do jego pokrycia uczestnictwa kilku ubezpieczonych.

Wszelkie trudności, jakie mogą wystąpić w związku z realizacją tej zasady, zostaną zbadane na podstawie art. 8.

⁽¹⁾ Dz.U. C 60 z 13.3.1975, str. 16.⁽²⁾ Dz.U. C 47 z 27.2.1975, str. 40.⁽³⁾ Dz.U. C 32 z 12.2.1976, str. 2.⁽⁴⁾ Dz.U. L 228 z 16.8.1973, str. 3.

Artykuł 2

1. Niniejsza dyrektywa stosuje się tylko do tych czynności koasekuracyjnych we Wspólnocie, które spełniają następujące warunki:

- a) ryzyko, w rozumieniu art. 1 ust. 1, jest pokryte w ramach jednej umowy ogólną składką i na ten sam okres przez kilka zakładów ubezpieczeń, dalej zwanych „współubezpieczycielami”, z których każdy działa w swoim imieniu; jeden z tych zakładów jest wiodącym ubezpieczycielem;
- b) ryzyko jest umiejscowione wewnątrz Wspólnoty;
- c) do celów pokrycia tego ryzyka, wiodący ubezpieczyciel jest upoważniony do prowadzenia działalności zgodnie z warunkami ustanowionymi w pierwszej dyrektywie koordynującej, tzn. jest traktowany tak, jakby był ubezpieczycielem pokrywającym całe ryzyko;
- d) co najmniej jeden ze współubezpieczycieli uczestniczy w umowie poprzez centralę, przedstawicielstwo lub oddział ustanowiony w Państwie Członkowskim innym niż Państwo ubezpieczyciela wiodącego;
- e) ubezpieczyciel wiodący przyjmuje w pełni rolę lidera w praktyce koasekuracyjnej oraz w szczególności określa zasady i warunki ubezpieczeń i ustalania stawek.

2. Te czynności koasekuracyjne, które nie spełniają warunków wymienionych w ust. 1 lub które obejmują inne ryzyka niż wymienione w art. 1, będą nadal podlegać przepisom prawa krajowego obowiązującym w chwili wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

Prawo zakładów, które mają centralę w Państwie Członkowskim i które podlegają wymaganiom pierwszej dyrektywy koordynującej oraz spełniają te wymagania do uczestniczenia w koasekuracji we Wspólnocie, nie może podlegać żadnym innym przepisom niż zawarte w niniejszej dyrektywie.

TYTUŁ II

Warunki i tryb postępowania w zakresie koasekuracji we Wspólnocie

Artykuł 4

1. Wielkość rezerw technicznych będzie ustalana przez poszczególnych współubezpieczycieli zgodnie z zasadami ustalonymi przez Państwo Członkowskie, w którym mają swoją siedzibę, lub też, w wypadku braku takich zasad, zgodnie z praktyką przyjętą w tym państwie. Jednakże rezerwa na niewypłacone odszkodowania winna być co najmniej równa rezerwie ustalonej przez ubezpieczyciela wiodącego zgodnie z zasadami lub praktyką przyjętą w państwie, w którym ten ubezpieczyciel ma swoją siedzibę.

2. Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe utworzone przez poszczególnych współubezpieczycieli będą pokryte dopasowanymi aktywami. Jednakże zasada dopasowania aktywów może

być złagodzona przez Państwa Członkowskie, w których współubezpieczyciele mają swoje siedziby, w celu uwzględnienia wymogów w zakresie prawidłowego zarządzania zakładami ubezpieczeń. Aktywa takie będą umiejscowione albo w Państwach Członkowskich, w których współubezpieczyciele mają siedzibę, albo w Państwie Członkowskim, w którym ma siedzibę wiodący ubezpieczyciel, zależnie od wyboru dokonanego przez tego ubezpieczyciela.

Artykuł 5

Państwa Członkowskie zapewnią prowadzenie przez współubezpieczycieli mających siedzibę na ich terytorium statystyki dotyczącej zakresu czynności koasekuracyjnych we Wspólnocie i zainteresowanych krajów.

Artykuł 6

Organy nadzorcze Państw Członkowskich będą ściśle współpracować ze sobą przy wdrażaniu niniejszej dyrektywy oraz przekazywać sobie konieczne do tego informacje.

Artykuł 7

W przypadku likwidacji zakładu ubezpieczeń zobowiązania wynikające z uczestnictwa w umowach koasekuracyjnych we Wspólnocie powinny zostać zaspokajane w ten sam sposób, jak zobowiązania wynikające z innych umów ubezpieczenia zawartych przez ten zakład bez zróżnicowania ze względu na narodowość ubezpieczonego i osób uprawnionych.

TYTUŁ III

Postanowienia końcowe

Artykuł 8

Komisja i właściwe organy Państw Członkowskich będą ściśle współpracować ze sobą w celu zbadania ewentualnych trudności, jakie mogą wyniknąć w związku z wdrażaniem niniejszej dyrektywy.

W ramach tej współpracy w szczególności zbadają wszelkie praktyki, które mogłyby wskazywać na działania sprzeczne z przepisami niniejszej dyrektywy, a w szczególności art. 1 ust. 2 i art. 2, z tego względu, że wiodący ubezpieczyciel nie bierze na siebie roli lidera w praktyce koasekuracyjnej lub że dla pokrycia ryzyka nie jest wyraźnie konieczne uczestniczenie dwóch lub większej liczby ubezpieczycieli.

Artykuł 9

Komisja przedłoży Radzie w ciągu sześciu lat od notyfikacji niniejszej dyrektywy sprawozdanie na temat rozwoju koasekuracji we Wspólnocie.

Artykuł 10

W ciągu 18 miesięcy od notyfikacji niniejszej dyrektywy Państwa Członkowskie zmieniają przepisy prawa krajowego w celu dostosowania ich do niniejszej dyrektywy oraz natychmiast powiadomią o tym Komisję.

Przepisy zmienione zgodnie z niniejszym artykułem zostaną zastosowane w ciągu 24 miesięcy od wspomnianej notyfikacji.

Artykuł 11

Z chwilą notyfikacji niniejszej dyrektywy Państwa Członkowskie zapewnią przekazanie Komisji tekstów głównych przepisów

ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, które zostały przez nie przyjęte w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 12

Niniejsza dyrektywa jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 maja 1978 r.

W imieniu Rady

I. NØRGAARD

Przewodniczący